

[Bertel Dahlgaard.]

kort Udvalgsbehandling at gennemgaa dem, jeg ønsker blot at fremkomme med en enkelt Betragtning.

Det er klart, at en saadan Prioritetsbegrænsning ikke er af samme Nødvendighed over for alle Arter af faste Ejendomme, og der er derfor ogsaa i Forslaget gjort visse Undtagelser. Betydningen af den her foreslaaede Lov ligger først og fremmest paa de Omraader, hvor den faste Ejendom indgaar som et afgørende Led i en erhvervsmæssig Virksomhed, og hvor derfor Pant-sætningens Omfang under givne Forhold kommer til at betyde en Fare for Erhvervet, og jeg vil gerne sige, at under Begrebet Erhverv indbefatter jeg ogsaa Udlejning af Beboelseslejligheder. Men netop fordi Forholdet er, som jeg her siger, kan der rejse sig det Spørgsmaal, om der maaske kunde være Tale om fra Lovforslagets Bestemmelser at undtage visse mindre Ejendomme, som ikke har en saadan erhvervsmæssig Karakter, som jeg her har nævnt, f. Eks., som det ærede Medlem Hr. Skjerbæk fremdrog, mindre Ejendomme, der ejes af Haandværkere eller andre mindre erhvervsdrivende, hvor Ejendommen ikke er et Led i den paagældendes almindelige økonomiske Virksomhed. Jeg henstiller dette Spørgsmaal til Overvejelse, ligesom selvfølgelig Spørgsmaalet om Prioritetsgrænsen kan nærmere drøftes.

Det er muligt, at der paa et andet Punkt kunde ske en Ændring i Forslaget, som vilde betyde en Lettelse ved Lovens Administration. I alle de Tilfælde, hvor der i en Ejendom kun gives Laan fra Kredit- og Hypotekforeninger eller fra Overformynderiet eller fra andre Institutioner, der yder Laan efter Reglerne for Anbringelse af umyndiges Midler, kan det paa Forhaand anses for givet, at Laanene ligger inden for den her angivne Prioriteringsgrænse. En Prioritering af denne Art kan altsaa for saa vidt paa Forhaand undtages. Det vilde, saa vidt jeg forstaa, vist betyde en Lettelse for Tinglysningsmyndighederne.

Den Dispensationsbestemmelse, der er indsat i Lovforslagets § 7, er jeg bange for vil blive noget besværlig at administrere.

Jeg vil gerne i Forbindelse med Behandlingen af dette Lovforslag sige, at der kunde vist — og Indenrigsministeren vil

maaske udtale sig derom — gives gode Grunde for at tage Spørgsmaal op til Overvejelse, som knytter sig til de ikke helt faa Tilfælde, hvor Landejendomme erhverves af kapitalstærke Kredse i Byerne alene ud fra visse taagede Forestillinger om en hensigtsmæssig Pengeanbringelse. Der er intet fornuftigt samfundsmæssigt Formaal forbundet med en saadan Overgang af Landejendomme paa Hænder, der ingen naturlig Forbindelse har med Landbrugs-erhvervet. Landejendommenes Antal er jo ikke for stort her i Landet i Forhold til Antallet af dem, der naturligt tilhører dette Erhverv, tværtimod, og hverken Samfundet eller Landbruget som Erhverv har nogen Interesse i, at betydelige Dele af dansk Landbrugsjord gaar over til Ejere, der ingen naturlig Forbindelse har med Landbruget og ingen Forstand har paa Driften af de Ejendomme, de erhverver. Jeg vil derfor henstille, om ikke dette Spørgsmaal burde overvejes. Hertil kommer, at det ikke kan undgaas, at disse Opkøb af Landejendomme af Kredse uden for Landbruget i nogen Grad medvirker til Prisstigninger, i hvert Tilfælde her paa Sjælland; og det er jo ret urimeligt, at et saadant fra et Landbrugssynspunkt hensigtsløst Køb af Landbrug skal være medvirkende til, at de Landbrugere, der køber Ejendomme i kommende Tider, skal komme til at sidde med større Gældsbyrde, end de ellers vilde have.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Hartel: Da jeg for lidt siden var Vidne til den Forsigtighed, hvormed Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Laurits Pedersen, bevægede sig omkring dette Forslag, kunde jeg i og for sig, da jeg ikke har noget imod Indenrigsministeren, have ønsket, at denne havde debuteret med et andet Lovforslag end netop dette. Jeg forstaaer meget godt, at den højtærede Minister nærmest er en Slags Adoptivfader til dette Forslag, og at det var den rigtige Fader til Forslaget, vi hørte tale for et Øjeblik siden.

Jeg er ikke uenig med det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard i de Betragtninger, han gjorde gældende om Betydningen af, at de Forskydninger, der kan opstaa som Følge af en øjeblikkelig Konjunktur, ikke